

Books Music TV & radio Art & design Film Games Classical Stage

The Observer Jazz

This article is more than 1 year old

Review

Early Life Forms ft Marc Ribot review – freewheeling guitar heroes wing it in style

★★★★☆

(WERF)

Belgian guitarist Vitja Pauwels and his new band get it on with the Tom Waits collaborator – live and unrehearsed

Vitja Pauwels, left, and band, AKA Early Life Forms. Photograph: Olympe Tits

Neil Spencer

Sat 27 Jan 2024 17.00 CET

Share

“Big in Belgium” may not seem the greatest compliment for a musician, but guitarist [Vitja Pauwels](#) has made waves beyond his homeland with an adventurous mix of electric and acoustic fretboards and electronic effects, nicely captured on 2022’s *Drift By/Sink In*. Here, Pauwels and his new quartet get to play with his personal guitar god, [Marc Ribot](#), who is big absolutely everywhere, having played with everyone from [Tom Waits](#) to Robert Plant. Approached by Pauwels, the American agreed to a one-off show at a festival in Mechelen, with Pauwels stipulating that there would be no rehearsals beyond a soundcheck.

The result, recorded live, is a freewheeling interplay between the two, supported by drums, bass and Hammond organ. Pauwels wrote the numbers with Ribot in mind, so one emphasis is on the funky end of things, with a nod to Ribot’s Latin leanings (as [the Prosthetic Cubans](#)) on opener Latin Dancer. The pattern for much of what follows has Pauwels casting long lines of notes that are punctuated by Ribot’s characteristic distorted chopping. Elsewhere, on cuts such as Release and Return, the Brussels-based bandleader goes into moody ambience that has Ribot twitching on one side rather than blazing away. For that, Ribot’s recent Ceramic Dog album, [Hope](#), is the place. A worthwhile curio, then, but next time try a rehearsal.

[REVIEWS](#) [LIVE](#) [FESTIVAL](#) [INTERVIEW](#) [BELGISCH](#) [GRENSVERLEGERS](#) [ABOUT](#)

> [VITJA PAUWELS – Early Life Forms \(W.E.R.F. Records\)](#)

ALBUM REVIEWS

VITJA PAUWELS – Early Life Forms (W.E.R.F. Records)

written by Björn Cornhaire | 26/01/2024

Wij lopen gitarist **Vitja Pauwels** op de meest onverwachte momenten – maar toch vooral in concertzalen en op festivals – tegen het lijf. Dat is ook niet zo gek want de man speelt mee in zoveel verschillende projecten en bij zoveel bands, dat we ons daar soms ernstige vragen bij beginnen stellen.

Af en toe haalt hij buiten de werkuren ook nog eens zijn werkkist boven om aan zijn solo-carrière te timmeren en nu is hij er met het eerste album van zijn nieuwe project **Early Life Forms** dat dus ook de naam is van hun eerste album.

Het album *Early Life Forms* is in feite de live registratie van een concert dat Pauwels gaf samen met zijn 'droomband' bestaande uit **Frederik Leroux** (gitaar), **Laurens Dierickx** (Hammond orgel) en **Casper Van De Velde** (drum) wat dan weer een voortvloetsel was van een samenwerking met gitarist **Marc Ribot** (Vitja's favoriete gitarist). Een live plaat dus, opgenomen tijdens het BRAND!Festival in 2022 samen met voornoemde gitaaridool.

Early Life Forms is een erg gevarieerd album en toch minder een gitaarplaat dan je op het eerste zicht zou verwachten. Niet dat er geen gitaren op te horen zijn natuurlijk, dat kan ook moeilijk anders met drie gitaristen op een kluitje.

In *Latin Dancer* dat gebouwd is op een (drie keer raden)... ja, inderdaad: latin ritme, is de ster van de show bijvoorbeeld de Hammond van Dierickx. Tijdens het Oosters geïnspireerde *Groove Encore* mag een sitar dan weer even de show komen stelen. Casper Van De Velde mag zich van zijn meest tegendraadse kant laten horen in het heerlijk groovende *Drum Circle* dat wel wat heeft van de swampblues à la *Congo Square* in de versie van **John Mayall & The Bluesbreakers**. Dramatischer gaat het eraan toe tijdens *SonneblijfstWestaan* en *Release and return*, vooral in dat laatste nummer worden de grote emoties niet gespaard.

Uiteraard komen de gitaren meer aan bod dan op de gemiddelde plaat van **Regi** maar de drie heren gitaristen slagen er mooi in om niet in een piepmelzwaaiwedstrijd verzeld te geraken. En da's fijn want piepmelzwaaiwedstrijden zijn zo jaren '90.

Early Life Forms – Early Life Forms

E
W.E.R.F. Records

Het **BRAND! Festival** van *kunstencentrum nona* nodigde voor de editie van 2022 **Vitja Pauwels** uit als artiest in residentie en gaf hem carte blanche. De gitarist greep zijn kans en stelde niet alleen een nieuwe groep samen maar slaagde er zelfs in **Marc Ribot** hiervoor te strikken. Het concert werd ingeblikt en nu ook uitgebracht.

Dat Vitja Pauwels meer in zijn mars had dan enkel in dienst te spelen van uiteenlopende artiesten als *Lara Rosseel*, *An Pierlé* of *Naima Joris* bewees hij met onder meer zijn solowerk. Tijdens **BRAND! Festival** trok hij drie dagen alle registers open met als kers op de taart een optreden van zijn eigen **Early Life Forms** maar dan wel met Marc Ribot in de rangen. Een memorabele avond waarbij opviel hoe sterk de vier ook klonken zonder expliciete invullingen van Ribot. Een aanrader voor de komende JazzLab tournee van het kwartet zonder de Amerikaanse meestergitarist. In afwachting is er alvast de cd.

Het doek opent met zicht op een weids *americana* decor getekend door ontwrichtende Badalamenti-tinten. Een setting die uit het repertoire van Bill Frisell geplukt lijkt. Vervolgens voegen ze hier wat exotica aan toe. Vooral het orgeltje van Dierickx doet het geluid lichtjes overhellen richting Noord-Afrikaanse psychedelica ('My Little Renaissance'). Van De Velde mag 'Drums Circle' inzetten waarna de muzikanten door elkaar heen kronkelen. Ergens tussen Jimi Hendrix en Steve Hillage.

Bij de intro van 'Sonneblijfstillestaen' verwacht je een stem die een middeleeuws gedicht gaat voordragen. Tot ook hier weer alles langzaam verschuift naar een filmisch *americana* decor met dreigende wolkenvelden aan de einder. Via 'Latin Dancer' flirten ze openlijk met een Carlos Santana vibe om nadien geleidelijk aan en bijna zwevend de kosmische toer op te gaan ('Release And Return'). Afsluiten doen ze met het bisnummer van die avond, een funky groove waarin ze Indische invloeden verweven met psychedelica.

Een première die een knappe cd opleverde en waarvan het materiaal ongetwijfeld live voor nog meer verrassingen zal zorgen.

© *Georges Tonla Briquet*

Musici:

Vitja Pauwels: gitaren, resonator gitaar, pedal steel, ronroco, taishogoto

Marc Ribot: gitaar

Frederik Leroux: baritongitaar

Laurens Dierickx: Hammond, pijporgel

Casper Van De Velde: drums

“Vanaf je dertigste moet je geen idolen meer hebben, je moet er zelf een zijn”, liet een notoire Belpopheld ooit optekenen in een interview. De Brusselse Vitja Pauwels liet dit advies niet links liggen en belde zijn persoonlijke held Marc Ribot op om samen op te treden zonder enige repetitie. Het vuur dat toen ontstond, zowel catchy als tegendraads, is nu te horen op ‘Early Life Forms’.

Mannen met veel vrienden en veel inspiratie, ze zijn soms moeilijk te volgen. De Brusselse alleskunner-op-gitaar Vitja Pauwels is zo iemand. Er is zijn hoofdproject Bombataz en het solowerk onder eigen naam, de bijdrages in de begeleidingsbands van Lara Rosseel of Naima Joris, en dan nog zijn ondersteuning bij onder andere Woolvs en Warm Bad. We besparen u de overige driehonderdzesenviertig namen; niemand leest graag encyclopedieën van voor naar achteren uit.

Maar alsof dat allemaal nog niet genoeg was – we vermoeden dat de man enkel nog een vage herinnering heeft aan het concept ‘acht uur slaap’ – komt hij nu met de nieuwe band, Early Life Forms. Eentje waarvoor hij niet enkel collega’s aansprak, maar ook zijn idool: hij wist gitaarlegende Marc Ribot te strikken voor een samenwerking. Ze zouden samen optreden op het BRAND! Jazzfestival in het Mechelse Nona, afgelopen jaar. En zo’n gitaarmoloch, die ga je niet alleen te lijf: Pauwels versterkte de rangen met zijn oude gitaarleraar Frederik Leroux, Absynthe Minded-alumnus Laurens Dierickx op hammond en zijn goede vriend Casper Van De Velde op drums. Een mooi uitgekiend fellowship waar de gemiddelde hobbit nog een puntje aan kan zuigen.

Pauwels’ aanpak voor het concert was simpel maar uiterst effectief. Je kan Ribot niet zomaar wat partituurtjes voorleggen en hem behandelen als veredeld sessiemuzikant, dus besloot hij enkele simpele thema’s te schrijven, staketsels van songs waarop er kon worden geïmproviseerd dat het een lieve lust was. Dat improviseren mag je trouwens gerust letterlijk nemen: er werd letterlijk geen seconde gerepeteerd. Stroom aanleggen, even soundchecken en dan de orkaan laten waaien.

En zo komen we uit bij zeven tracks gedragen door leuk in het oor liggende thema’s. Opener “Overland” en “Release And Return” hanteren een sloffende americanariff, “My Little Renaissance” gaat de sierlijke toer op met een haast walsend deuntje en het spannende “Drum Circle” bouwt – u raadt het nooit – een percussiedoolhof. En de gitaren luisteren, observeren, en gaan vervolgens compleet hun eigen weg. Het maakt de nummers spannend maar nooit dissonant: als bij toverslag stuwen ze de thema’s naar een hoger niveau.

Dit doen ze door hun eigen weg te gaan met de muziek, waardoor dit geen stijloefeningetjes worden. Zo wordt het gapende “Overland” erg gevaarlijk en slaat “My Little Renaissance” gaandeweg de hoek om in een donkere steeg vol acid jazz en blues. Tom Waits zou het gegroefde gelaat in een glimlach trekken. De doldwaze rumba in de vooruitgeschoven single “Latin Dancer” dreigt even richting een Santanapastiche te gaan, maar al snel klinkt en botst het zijn eigen weg op. Zelfs deze doorgewinterde hippie neemt al eens te veel van het verkeerde spul. “Release And Return” biedt dan weer een zeldzaam rustpunt in deze hondsdolle sprint met het soort ambient dat we uitgebreid konden horen op Vitja’s debuutplaat, “Drift By/Sink In”. De rust is evenwel van korte duur; halverwege de track worden de poorten van dit klooster opengebeukt en krijgen we een heus gitaarduel in stadionrockstijl.

Pauwels’ aanpak blijkt dus niet enkel goed te werken voor de livesessie met Ribot, maar ook voor de luisteraar. De grooves zijn catchy genoeg om ons meteen mee te hebben, maar de wilde solo’s eroverheen zorgen ervoor dat je je geen moment verveelt. Akkoord, het blijft impro, dus soms hoor je de muzikanten wat zoeken en dreigt het geheel af te dwalen richting gitaargepingel. De jams zijn wel compact genoeg om nooit met een oververzadigd gevoel te zitten. Bovendien helpt de slimme albummix waarin het applaus ook te horen is ervoor dat we ons echt aanwezig voelen, daar waar de magie ontstond. Als de heren beslissen nog eens zo’n creatieve oerknal op de planken te brengen, wissen wij graag onze agenda. Alvast onze excuses aan de schoonmoeder voor het missen van haar zeventigste verjaardag.

VITJA PAUWELS 'EARLY LIFE FORMS' – EEN ONEINDIG FILMISCHE TRIP

Geschreven door - Erik Vandamme -

Vitja Pauwels 'Early Life Forms' – Een oneindig filmische trip

Vitja Pauwels (*****) (Bombataz, Woolvs, Lara Rosseel, An Pierlé) is een begrip geworden in de Belgische jazz, al noemt hij zichzelf géén jazzgitarist. Hij laat zich graag inspireren door de vrijheid van het genre en mede-gitaristen als Bill Frisell en Marc Ribot, maar hij doet net zo goed inspiratie op bij artiesten als Daniel Lanois en Ry Cooder.

'Early Life Forms' (naam van het live-project, en het album) vloeit voort uit een concert met Marc Ribot tijdens het BRAND! Festival in 2022 dat op 26 januari verscheen bij het WERF-label, gevolgd door een uitgebreide tour.

Zie info <https://www.musiczine.net/nl/news/item/93125-vitja-pauwels-early-life-forms-nieuw-album-met-marc-ribot.html>

Voor deze tour hield hij ook halt in De Casino, en liet zich omringen door even virtueuze muzikanten: Frederik Leroux (baritongitaar), Laurens Dierickx (hammondorgel) en Casper Van De Velde (drums).

Het gezelschap bood ons ruimschoots een uur lang een oneindig filmische trip ...

Al vanaf de eerste gitaarlijtjes voelde je gewoon, hier hangt bijzondere magie in de lucht. Aangevuld door zijn mede muzikanten, die een grote meerwaarde boden aan het geheel, Vitja Pauwels verkent de oneindige mogelijkheden van zijn gitaar, en hij wordt geruggensteund door z'n muzikanten, die een even sterke meerwaarde zijn.

Hij wisselt moeiteloos van instrument. Je krijgt een heel andere geluid te horen, dat dan weer perfect binnen het plaatje past. In die perfectie en virtuositeit is er ook de speelsheid en de improvisatiezin.

Binnen die context creëert hij een voortdurend beeldrijk spanningsveld met z'n muzikanten, die elkaar aanvoelen en elkander speelsgewijs de loef afsteken.

Vitja beheerst verschillende stijlen, die jazzy onderbouwd (kunnen) zijn. Hij biedt ongelofelijk wat variaties aan en biedt ons dus een filmische trip; de schoonheid van de sound is adembenemend of doet je belanden in een zee van vervaarlijke vuurballen. Het geheel klinkt innemend, sober, spaarzaam of ze trekken alle registers open. Voortdurend worden we muzikaal heen en weer geslingerd. Wat een sterkte van 'the man himself' en z'n sterk op elkaar afgestemde, talentvolle muzikanten, die soms wel eens doorspelen, terwijl Vitja rustig weg een nader instrument haalt.

De combinatie subliem gitaar werk van Vitja zelf, de experimentjes op drums, de baritongitaar en het kleurrijk pianospel bepalen de overtuigende sound. In de bis krijgen we zelfs een funkende waterval. Puik werk!

Kortom, Vitja Pauwels en C° wisten ons zondermeer te verbazen met die wisselende, frisse, boeiende, avontuurlijke aanpak. Het zorgde voor een oneindig filmische trip

Organisatie: Jazzlab ism De Casino, Sint-Niklaas

[REVIEWS](#) - [LIVE](#) - [FESTIVAL](#) - [INTERVIEW](#) - [BELGISCH](#) - [GRENSVERLEGERS](#) - [ABOUT](#)

EARLY LIFE FORMS – Latin Dancer (W.E.R.F Records)

[SINGLES](#)

VITJA PAUWELS/EARLY LIFE FORMS – Latin Dancer (W.E.R.F Records)

written by Bart Verlent | 25/10/2023

Gitarist **Vitja Pauwels** is enorm gepassioneerd met muziek bezig en maakt deel uit van diverse projecten zoals **Woolvs**, **Bombataz**, **Profound Observer**, **Naïma Joris** en **Lara Rosseel**. Daarnaast schrijft hij ook muziek voor zijn solo-project. Vorig jaar verscheen zijn soloalbum *Drift By/Sink in* en nu heeft hij een gloednieuwe band bij elkaar. **Early Life Forms** bestaat naast Pauwels uit **Frederix Leroux** (**Flat Early Society**) op banitongitaar, **Laurens Diericks** (**Ben Sluys**, **Robin Verheyen**...) op Hammondorgel en **Casper Van De Velde** (**schnitzl**, **Bombataz** en **Simba**) op drums.

Vitja Pauwels © Björn Comhaire

Early Life Forms is ontstaan na het Mechelse BRAND! Festival in 2022. Vitja was er artist in residence en met de drie muzikanten speelde hij een concert samen met de legendarische gitarist **Marco Ribot** (**John Zorn**, **Tom Waits**...). Het optreden was een succes en leidde tot een album. Ribot zal op een aantal nummers te horen zijn op de debuutplaat van Early Life Forms die op 26 januari 2024 verschijnt bij W.E.R.F. Records.

Latin Dancer is het eerste voorproefje van die release en klinkt veelbelovend. De titel van het nummer is misschien wel wat misleidend want pure latin is deze track niet. De percussie en drums hebben wel een latin kantje maar het klinkt veel breder en avontuurlijker dan het genre.

Het is een speelse compositie die vol kleuren zit en die je meesleept in een zalige groove. Elke muzikant heeft een knap aandeel in het nummer, de zalige Hammond, het sublieme gitaarspel en de heerlijk drums. *Latin Dancer* klinkt als een match made in heaven.

[Facebook](#) - [Instagram](#)

Muziek

Gitarist Vitja Pauwels: 'Waar droom je van, vroegen ze. Van Marc Ribot natuurlijk'

© Patrick Van Vlierken

Bart Cornand

Redacteur Knack • 11:35 • Bijgewerkt op: 13:01 •

Met *Early Life Forms* brengt gitarist Vitja Pauwels een van dé platen van het voorjaar uit. Morgen bewijst hij het in de AB.

Wilde grooves, akoestische verfijning, flarden filmmuziek, de geest van Ry Cooder en de Californische avant-garde van Latin Playboys: het nieuwe album van de Brusselse gitarist Vitja Pauwels heeft het allemaal.

Pauwels – u kent hem als sideman van Naima Joris en voorman van de band Bombataz – kreeg in 2022 van het BRAND!-festival in Mechelen de vraag van welke samenwerking hij droomde. De naam rolde er zo uit: Marc Ribot, gitarist van Tom Waits, John Zorn en Los Cubanos Postizos.

Het lukte nog ook. Op 1 december van dat jaar begonnen Pauwels, Ribot, baritongitarist Frederik Leroux, Hammondman Laurens Dierickx en drummer Casper Van De Velde op het podium van de Mechelse schouwburg aan hun set. Die werd godlof in een album gegoten en kijk: Pauwels en co. (zonder Ribot) stellen het voor in de AB én in Turnzaal Howest, ondanks de naam een neogotische parel in Brugge.

Je vorige album, *Drift By/Sink In*, speelde je helemaal solo in. Ook je veelgeprezen concert op Gent Jazz 2023 deed je in je eentje. Miste je het bandgevoel?

Vitja Pauwels: Ik speel graag solo. Het is een heel andere uitdaging, en ik heb graag de touwtjes in handen – op sommige vlakken ben ik nogal een controlefreak. Maar het BRAND!-festival in Mechelen bood me de kans om een band samen te stellen, met als uitgangspunt: je mag eens dromen. Misschien had ik er wel behoefte aan om de touwtjes niet zo strak aan te spannen, om een situatie te creëren waarin ik niet alles zelf hoeft te doen.

Ik heb de muzikanten heel nauwgezet gekozen. Ik speel vaak samen met Casper. Met Laurens heb ik vroeger nog duosessies gespeeld, maar we hadden nog nooit samen op een podium gestaan. En Frederik is mijn ex-leraar, hij is lang mijn mentor geweest.

Hoe voelt het om die balans te voelen kantelen?

Pauwels: We hebben nooit *for real* samengespeeld, behalve tien jaar geleden tijdens de lessen. Nu zijn we vrienden, en ik denk dat we elkaar intussen meer als gelijken beschouwen.

We zijn over één naam heel luid aan het zwijgen.

Pauwels: (lacht) Marc Ribot!

© Patrick Van Vlierken

Hoe is dat contact ontstaan?

Pauwels: Wel, ik kreeg dus het voorstel: 'Doe eens zot. Dit is je kans om een droomproject te verwezenlijken.' Ik had de naam Marc Ribot meteen klaar zitten. Hij is mijn favoriete gitarist, en ik wil het weleens meemaken om hem van heel dichtbij te zien spelen. Toen werd het een heel gedoe voor het zover was. Uiteindelijk wist ik maar laat dat het zou lukken.

Vertel ons álles.

Pauwels: Ik mailde met zijn management, dan met hem, stelde me voor, kreeg het bericht 'Jij kunt wel spelen' – maar daar zaten altijd weken tussen. Het leek dood te bloeden, tot ik geboekt werd om in zijn voorprogramma in HA Concerts te spelen. Ik wist niet eens dat hij naar België zou komen. Ik stuurde hem demo's, stelde voor om niet te repeteren en gewoon te vertrekken van eenvoudige thema's die ik zou uitschrijven. Hij hapte toe.

En toch klinkt het livealbum als het werk van een ingespeelde band.

Pauwels: Dank je. Tijdens de soundcheck hebben we in een uurtje alle muziek doorgenomen en wat cues aangeduid. Ik wilde een context creëren waarin hij zich kon uitleven, en waarin ik zelf comfortabel kon zijn. Alles werd op partituur tot de essentie herleid, want het was niet de bedoeling dat we met ons hoofd in de papieren zouden zitten.

De soundcheck was erg chaotisch, maar het is goed in de plooi gevallen. Hij zei: 'Als je straks wilt dat ik soleer, moet je naar me wijzen. En als ik moeten stoppen, steek je je duim op.'

De truc van John Zorn! Leg iemand het zwijgen op met een positief gebaar.

Pauwels: Ik heb het niet eens hoeven te doen. Alles bleek vanzelf te gaan. 'Laat me niet te veel alleen spelen', had hij gezegd. 'Het gaat om het samenspel.' Dat hoor je op de plaat, het is mooi vervlochten.

Het is altijd riskant om je helden te ontmoeten. Is het ooit ongemakkelijk geworden?

Pauwels: Mensen hadden me ervoor gewaarschuwd dat hij wat humeurig kan zijn, maar daar heb ik weinig van gemerkt. Hij was heel positief. En zelfs als hij knorrig was geweest, had ik het me niet aangetrokken. Mijn instelling was: ik laat de man zijn wie hij voor mij is, ongeacht hoe dit uitpakt. Uiteindelijk is het zo goed uitgedraaid dat hij nog in mijn achting is gestegen. Ik heb alleen maar lof.

Ribot lijkt een band te hebben met België. Hij speelt hier vaak.

Pauwels: Hij was een tijd erg in trek bij Belgische programmatoren, speelde ook mee met Kiss My Jazz (avantgardebond van Rudy Trouvé, nvdr). Ik denk dat er een rauwheid in zijn muziek zit die in onze muziekcultuur wordt geapprecieerd. En omgekeerd heeft de Belgische muziek iets eclectisch en tegendraads, waar hij perfect in past. Voor mij is hij een van de grote legendes.

Gaan jullie nu verder samenwerken?

Pauwels: Zijn booker is nu ook de mijne geworden, dat is een aardig neveneffect. Ik speel op 1 februari in het voorprogramma van zijn band Ceramic Dog in De Roma. Wie weet spelen we nog samen, maar het zal niet op vaste basis zijn.

Je concerteert woensdag in de AB, zaterdag in Brugge, en in maart is er een tournee met JazzLab. Is er dan een vervanger voor Ribot?

Pauwels: Nee. We krijgen allemaal wat meer ruimte nu. Het wordt net iets makkelijker. De band en de muziek zullen blijven evolueren, ik heb al wat nieuw materiaal klaar.

Dikke duim!

Early Life Forms - Early Life Forms

W.E.R.F.

De tentakels van Vitja Pauwels gaan steeds weer andere richtingen uit. Met *Early Life Forms* maakte hij nu weer een plaat met een idool. En niet zomaar een plaat, maar een live plaat.

Luiheid is des duivels oorkussen, luidt het spreekwoord. In dat geval gaat Vitja Pauwels regelrecht naar de (zevende muziek)hemel. Het aantal projecten, waarin hij een vinger, een hand dan wel een half of heel lijf heeft, zijn stilaan niet langer op één... euh, hand te tellen.

Early Life Forms (zowel de naam van het project als van het album) is het resultaat van een concert met Marc Ribot - het idool waarvan

hierboven sprake - tijdens het BRAND! Festival in 2022 in Mechelen. Met Frederik Leroux (baritongitaar), Laurens Dierickx (Hammondorgel) en Casper Van De Velde (drums) en dus ook met Ribot speelde Pauwels er de pannen van het dak. Dat dat zorgde voor ongezien spelplezier was niet alleen ter plaatse duidelijk, maar straalt ook af van elke noot op deze plaat. Wat een zegen dat producer Koen Gisen die dag vrij was om de opnames in goede banen (en dus ook in de juiste groeven) te leiden.

Het is niet ver zoeken naar schoonheid op deze plaat. In *Overland*, de opener, wordt de luisteraar meegenomen op een reis langs de blues. Deze keer dan wel niet aan de rand van de Mississippi, maar heel gewoon aan de Dijle. Heerlijk hoe je die gitaren op elkaar hoort inspelen om dan weer te clachen. Als de ene gitaar een basislijn legt, zoals in *My Little Renaissance*, wordt die door de andere nu eens gevolgd, terwijl ze het volgende moment elk een eigen weg gaan. Hier flirt het resultaat met de jazz, hoewel je ook seventiesrock ontwaart in de solo's. Niks muzikaals is deze heren dan ook vreemd.

Staar je trouwens niet blind op de songtitels, want hoewel *Drum Circle* wordt ingezet met een drumsolo en de drums bijzonder aanwezig blijven, is ook de Hammond hier goed vertegenwoordigd en krijgen de gitaren alle vrijheid om daarover te improviseren, soms binnen de lijntjes, maar even vaak wordt er al eens uit de band gesprongen.

Sonneblijfstillestaen heeft iets pastoraals, hetgeen ook al uit de titel blijkt. En waar ze met *Latin Dancer* naartoe willen, is ook meteen duidelijk. Net die diversiteit tekent eigenlijk het beeld van de plaat, die een lappendeken is van allerlei stijlen, maar dan wel eentje dat er fantastisch uitziet en dat ook nog eens zorgt voor de nodige warmte.

Een speciale vermelding is er trouwens voor de bonustrack. *Link Wray* is zo divers als de man waaraan de titel werd ontleend, zelf een pionier op de gitaar, was. De opbouw is onheilspellende, donkere ambient, die dan openbarst in wat je warempel een rocksong zou kunnen noemen. Ontspanning volgt pas rond de zesde minuut. Of die schijn wordt toch opgetrokken, want pas dan gaan de gitaren echt aan het gieren, tegen elkaar op.

Vergeet dat etiket jazz. *Early Life Forms* gaat veel breder, hetgeen waarschijnlijk net het opzet was.

VITJA PAUWELS – Early Life Forms (W.E.R.F. Records)

written by Björn Comhaire | 26/01/2024

Wij lopen gitarist **Vitja Pauwels** op de meest onverwachte momenten – maar toch vooral in concertzalen en op festivals – tegen het lijf. Dat is ook niet zo gek want de man speelt mee in zoveel verschillende projecten en bij zoveel bands, dat we ons daar soms ernstige vragen bij beginnen stellen.

Af en toe haalt hij buiten de werkuren ook nog eens zijn werkkist boven om aan zijn solo-carrière te timmeren en nu is hij er met het eerste album van zijn nieuwe project **Early Life Forms** dat dus ook de naam is van hun eerste album.

Het album *Early Life Forms* is in feite de live registratie van een concert dat Pauwels gaf samen met zijn 'droomband' bestaande uit **Frederik Leroux** (gitaar), **Laurens Dierickx** (Hammond orgel) en **Casper Van De Velde** (drum) wat dan weer een voortvloeisel was van een samenwerking met gitarist **Marc Ribot** (Vitja's favoriete gitarist). Een live plaat dus, opgenomen tijdens het BRAND!Festival in 2022 samen met voornoemde gitaaridool.

Early Life Forms is een erg gevarieerd album en toch minder een gitaarplaat dan je op het eerste zicht zou verwachten. Niet dat er geen gitaren op te horen zijn natuurlijk, dat kan ook moeilijk anders met drie gitaristen op een kluitje.

In *Latin Dancer* dat gebouwd is op een (drie keer raden)... ja, inderdaad: latin ritme, is de ster van de show bijvoorbeeld de Hammond van Dierickx. Tijdens het Oosters geïnspireerde *Groove Encore* mag een sitar dan weer even de show komen stelen. Casper Van De Velde mag zich van zijn meest tegendraadse kant laten horen in het heerlijk groovende *Drum Circle* dat wel wat heeft van de swampblues à la *Congo Square* in de versie van **John Mayall & The Bluesbreakers**. Dramatischer gaat het eraan toe tijdens *Sonneblijfstillestaan* en *Release and return*, vooral in dat laatste nummer worden de grote emoties niet gespaard.

Uiteraard komen de gitaren meer aan bod dan op de gemiddelde plaat van **Regi** maar de drie heren gitaristen slagen er mooi in om niet in een piemelzwaaiwedstrijd verzeild te geraken. En da's fijn want piemelzwaaiwedstrijden zijn zo jaren '90.

Als abonnee kan je dit plusartik

 INTERVIEW VITJA PAUWELS

Vitja Pauwels, van ingenieur-architect tot topgitarist: “Ik zou elk nummer op een andere gitaar willen spelen”

Vitja Pauwels: overuren als muzikant. — © Jean Cosyn

Het droomproject van Vitja Pauwels leidde niet alleen tot een prima concert, maar nu ook tot een fijn album, mét zijn grote idool. “Heerlijk, die tegendraadsheid van Marc Ribot.”

Peter De Backer

Woensdag 24 januari 2024 om 03:00

“OK, *let's rock*”, zei de Amerikaanse gitarist Marc Ribot toen hij op 1 december 2022 in de Mechelse stadsschouwburg het podium opstapte. “Hij had er echt wel zin in, en het is ook verlopen zoals we wilden. ‘*It was a hit*’, zei Marc achteraf”, vertelt Vitja Pauwels (34).

De gitarist, opgegroeid in Vilvoorde en al vele jaren Brusselaar, denkt met plezier terug aan die avond in Mechelen. Voor het Brand-festival mocht hij een muzikale wens realiseren, en hij dacht meteen aan Marc Ribot, vooral bekend van zijn werk met Tom Waits en Elvis Costello. “*Rain dogs*, met Ribot in een hoofdrol, is mijn favoriete Tom Waits-plaat. En zijn band Cubanans Postizos vind ik fantastisch”, zegt Pauwels. “Om nog te zwijgen van *Silent movies*, zijn schitterend soloalbum. Ribot speelt tegendraads, durft foutjes te maken, maar omarmt die. Ik hou van zijn pure rauwheid.”

“Eind 2021 heb ik Ribot voor het eerst ontmoet, toen hij in Strombeek speelde. Maar hij had last van een jetlag, en ik wilde hem toen niet storen. Ik ben hem wel demo's beginnen toesturen, en na wat over en weer mailen zei hij plots: ‘*Let's do it.*’”

Halve keer gerepeteerd

Het werd een primeur in meerdere betekenissen, want het concert in Mechelen was ook het debuut van Pauwels' nieuwe band Early Life Forms, met Laurens Dierickx (hammondorgel), Frederik Leroux (baritongitaar) en Casper Van De Velde (drums). “Van wat we zouden spelen had ik vooraf alleen de essentie op papier gezet”, zegt Pauwels. “Er is daarnaast veel geïmproviseerd. Marc wilde geen uitgebreide repetities vooraf. Tijdens de soundcheck hebben we de muziek een halve keer doorgespeeld, en dat was het dan.”

Het leidde niettemin tot een prima concert, dat nu ook als album wordt uitgebracht. Met de gitaren van Pauwels en Ribot in de hoofdrol. Pauwels gebruikt zoals altijd veel effecten, en speelt op verschillende gitaren – “ik zou bij elk nummer een andere gitaar willen gebruiken”. Ribot beperkte zich tot één instrument. “Hij heeft het al in de jaren 90 opgegeven om met effecten te werken, hij had te vaak problemen met kabeltjes en zo. Hij is nogal slordig, ik snap dat dus wel. Ik hoorde dat Marc achteraf vertelde dat zijn sound zou klinken als de mijne, mocht hij nog altijd effecten gebruiken. Een mooi compliment.”

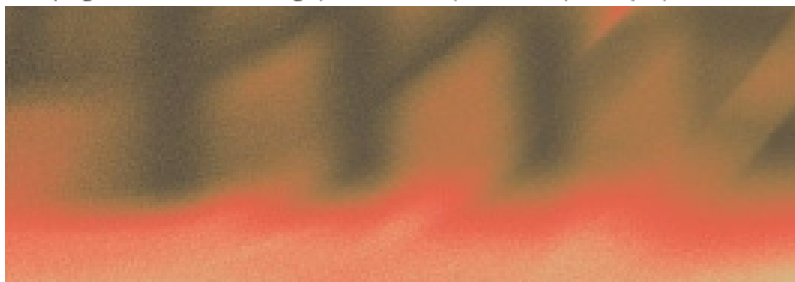
Early Life Forms, zo heet zowel de groep als het album. “We speelden muziek die nauwelijks voorbereid was en op het moment zelf ontstond. Die ‘vroege levensvormen’ kregen pas op het podium hun *body*. Vandaar die naam.” In de muziek hoor je veel rock, met latin-invloeden, een snuifje jazz en nog veel meer. Ondefinieerbaar dus, en zo heeft Pauwels het graag. “Ik hou van muziek die tussen alle genres valt.”

Carrièreswitch

Zo kennen we hem intussen. De voorbije jaren maakte Pauwels grote indruk met zijn twee soloalbums, vol americana en rootsmuziek; met zijn band Bombatazz, die wulpse rock vermengt met van alles en nog wat; aan de zijde van jazzsaxofonist Lennert Baerts in Profound Observer; in duo met zangeres Naima Joris, met wie hij een album aan het opnemen is.

En dat terwijl Pauwels als tiener een heel andere weg was opgegaan. “Ik ben ingenieur-architect, jawel. Maar toen ik dat diploma op zak had, koos ik voor een drastische carrièreswitch. Als ingenieur werken lukt alleen als je je daarvoor 100 procent inzet en veel overuren maakt. Terwijl ik die studie was begonnen met het idee dat ik daar halftijds mijn brood mee zou verdienen, en halftijds muzikant zou zijn. Dat was niet realistisch. Ik ben dan naar het conservatorium getrokken en ben helemaal opnieuw begonnen. Nu maak ik ook veel overuren, maar dit is wél wat ik wil doen.” Met vruchtbaar resultaat. Vitja Pauwels is vandaag niet meer weg te denken uit de Belgische muzieksce

Early Life Forms verschijnt op 26 januari op Werf records. De band speelt op 24 januari in de AB, en is daarna op tournee. Op 1 februari speelt Vitja Pauwels solo in het voorprogramma van Ceramic Dogs (met Marc Ribot) in de Roma (Antwerpen).

Muzikant Vitja Pauwels: 'Een ijsbad brengt mij in een roes'

Michaël Bellon © BRUZZ 23/01/2024 11.55u

Delen:

© Heleen Rodiers

De Brusselse gitarist Vitja Pauwels speelt solo, is frontman van Bombataz, vervoegt regelmatig Naima Joris en Woolvs, en treedt nu aan met zijn nieuwe band Early Life Forms, ontstaan na een concert met de Amerikaanse grootmeester Marc Ribot. Hier strooit hij gul met inzichten.

Plan vakantie

Onlangs kwam ik helemaal herbrond terug van een vakantie. Maar vaak heb ik te laat door dat ik daar geen of te weinig tijd voor heb gereserveerd, terwijl ik voel dat ik er minstens één keer per jaar nood aan heb om voor lange tijd afstand te doen van alles waar ik mee bezig ben.

Wees vriendelijk voor jezelf

Ook dit is iets waar ik mezelf soms aan moet herinneren. Net zoals je best vriendelijk bent voor je medemens, helpt het om ook jezelf genoeg krediet te geven. Wanneer je de lat te hoog legt en te kritisch bent, werkt dat in je nadeel. Alles groeit in kleine stapjes. Zoals Brian Eno ooit zei: "Beautiful things grow out of shit."

Frequenteer sauna's

Ik kan uit eigen ervaring zeggen dat een bezoek aan de sauna enorm deugd doet. Het maakt mijn hoofd vrij, en het afkoelen in een ijsbad brengt mij in een natuurlijke roes. Sauna's zijn verslavend! Ik kan mij moeilijk opladen om op regelmatige basis te sporten – wat ik beter wel zou doen –, maar voor een sauna zet ik alles aan de kant.

Onderhoud vriendschappen

Wederom een reminder voor mezelf. Al ben ik wel wat vrienden uit het oog verloren, ik ben ervan overtuigd dat we meteen de draad weer kunnen oppikken alsof er geen tijd overheen is gegaan.

Vind je passie

Streef ernaar om te doen waar je echt een passie voor hebt en wat zin geeft, los van wat anderen vinden. En doe dat in de eerste plaats voor jezelf. Ik denk dat daar misschien wel een sleutel tot geluk in zit ...

Early life forms is uit bij W.E.R.F. Records. Vitja Pauwels en band staan op 24/1 in de Ancienne Belgique.

Boeken & Strips Films & Series Muziek Podium Ik Interactie Over ons

Steun ons (€1/mnd)

Home > Muziek > Vitja Pauwels en band vermengen jazz, blues, rock, latin en groove tot een

Vitja Pauwels en band vermengen jazz, blues, rock, latin en groove tot een feestelijk klinkend spektakel

Philippe De Cleen 31 januari 2024 1 Muziek

Vitja Pauwels, 'Early life forms' ★★★★★

Gitarist Vitja Pauwels is vrijwel altijd in de weer. Als centrale spil in bands als [Bombataz](#) of als sidekick bij [Naima Joris](#), [Lara Rosseel](#), Woolvs en Warm Bad, maar evengoed werkt de jonge Brusselse gitarist samen met een keur aan internationale toppers in de jazzwereld zoals Marc Ribot, Jakob Bro, Ambrose Akinmusire en vele anderen. Naast al die projecten werkt hij ook steeds nadrukkelijker aan een solocarrière.

Naar aanleiding van een uitzonderlijk concert met Amerikaanse gitaarlegende [Marc Ribot](#) (Tom Waits, John Zorn, Robert Plant/Alison Krauss, Elvis Costello,...) tijdens het [BRAND 1 Festival \(Nona - Mechelen](#), editie 2022) vormde Pauwels een nieuwe band. Die gaf hij de naam 'Early life forms'. Naast Pauwels op gitaar bestaat deze Early life forms band uit baritongitarist Frederik Leroux (die samen met Ruben Machtelinx bij Poor Isa werkt), Hammondspeler Laurens Dierickx (Absynthe Minded) en drummer Casper Van De Velde (Schnitzl, Bombataz). Kortom: een bende jonge muzikanten vol energie, inventiviteit en vooral de durf om de gebaande paden te verlaten.

Tussen exotische latin jazz, rock, groovy rock en andere exploraties

Zoals Pauwels in een interview al aangeeft, heeft hij ontzettend veel muzikale helden. Vaak, maar zeker niet uitsluitend, zijn dat gitaristen die elk op hun heel eigen manier bijdragen aan de muziekwereld. In het geval van Pauwels valt snel de associatie met Marc Ribot te binnen. Maar evengoed zou je kunnen denken aan Bill Frisell, Daniel Lanois of Ry Cooder. Dat merk je ook duidelijk op het door Koen Gisen opgenomen en gemixte 'Early life forms' die losjesweg zwalpt tussen exotische latin jazz, groovy rock en andere freaky exploraties.

Lossere muzikale schetsen

In zekere zin bevat dit album de concertregistratie mét Ribot als gast. Alleen werd het in de studio van Koen Gisen nog wat verder bijgewerkt. De basis voor het album zijn wat lossere muzikale schetsen en ideeën, wat eenvoudige thema's en melodieën als aangrijpingspunt. Vandaar ook de naam van de band en plaat. Pauwels wilde vooral het moment zelf laten spelen. Dat maakt ook dat dit Early life forms album nergens te bedacht of te geconstrueerd aandoet.

Die openheid van geest doet zich ook op muzikaal vlak voelen. Niet zelden zijn er zoals tijdens "Groovy encore" dolle, funky groovende gitaarescapades waar de invloed van Ribot helemaal niet te ontkennen is. Elders merk je dan weer een track als "[Sonnestilblijfsaen](#)" op die na het wat intensere "My little renaissance" en Drum circle" een welgekomen en bij uitstek dromerig-reflectief rustpunt vormt, terwijl het wat ijlere "Release and return" en het exotische "[Latin dancer](#)", een van de uit dit album afkomstige singles, een net iets filmischere insteek hebben.

Andere invloeden, breder groepsgeluid

Deze 'Early life forms' is dan ook echt iets héél anders ook dan zijn solodebuut '[Day at half speed](#)' (Rat Records, 2019) waar je Pauwels, onder impuls van de Noorse gitarist Stian Westerhus, weidse, op ambient en drones gestoelde gitaarlandschappen hoorde opzoeken. Terwijl het veel recentere 'Drift By / Sink In' (WERF, 2022) een best ander geluid aanboort. En toch draagt ook deze 'Early life forms' release de eigenheid en veelzijdigheid van Vitja Pauwels als gitarist uit.

Tezelfdertijd blijft het nieuwe 'Early life forms' nadrukkelijk een groepsplaat. Leg je oor maar eens te luister bij de drum breaks van Van De Velde tijdens '[Drum circle](#)'. Waarna een fijn streepje Hammond (Laurens Dierickx) volgt en Pauwels allerhande gitaareffectpedaaltjes bespeelt. Het is net ook dat spontane, losse ongewongen speelplezier die dit 'Early life forms' album zo bijzonder effectief maakt. In zekere zin is het een showcase van Pauwels' talent op gitaar, maar het is gelukkig ook zoveel meer dan dat alleen. Live te ontdekken tijdens de Jazzlab tournee.

Early Life Forms

Early Life Forms

Vitja Pauwels +
Marc Ribot

★★★★☆

W.E.R.F. Records.

Early Life Forms, c'est le nom du nouveau groupe du guitariste bruxellois Vitja Pauwels. Un quartet avec Frederik Leroux à la guitare, Casper van de Velde à la batterie et Laurens Dierickx au Hammond. Vitja Pauwels, vous le connaissez : il a joué dans Bombataz, Bony King of Nowhere, *Profound Observer*, avec Naïma Joris, avec Lara Rosseel, avec An Pierlé. Il nous a aussi gratifiés de deux albums en solo, *Day at half speed* en 2019 et *Drift by / Sink in* fin 2022, que nous avons fortement applaudis. Ce groupe, Early Life Forms, est la suite de ses expériences et de ses projets : un jazz aventureux, mêlé de rock, d'électro, de musique cinématographique. Pour le Brand Festival de Malines, on lui a proposé de travailler avec Marc Ribot. Le guitariste américain a écouté les bandes et vu les vidéos, il a aimé, il a accepté. Et voilà donc Early Life Froms + Marc Ribot sur scène. Vitja a écrit quelques musiques, il a fait une balance et a insisté : pas de répétition. C'est donc une musique toute fraîche que le quintet joue en public. Des mélodies imparables, des sonorités parfaites, des surprises, de la vie quoi. C'est à la fois relax et concentré, énergique et léger, ironique et sérieux. On y cite Ry Cooder, Henry Mancini, Los Lobos, Ennio Morricone. Sept titres, tous plus passionnants les uns que les autres. On aime particulièrement la sonorité cinéma de *Sonneblijfstillestaan*, l'espèce de transe lancinante de *Latin Dancer*, le folk funky de *Groove Encore*, avec sa citation du *Smoke on the water* de Deep Purple. Pas d'overdubs, pas de rectification, l'album, c'est ce qui s'est passé live. « Let's rock, nous a dit Marc Ribot », commente Vitja Pauwels, « et on a enflammé la scène ». Et les auditeurs de l'album. J.-C. V.